

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΟΥΤΖΑ

Στήσις ζωῆς τὸ ταξίδι,
— τὶ ταξίδι γοργό! —
λύγης δράσας παιχνίδι
οὐ λαχτάρισα ἔγώ...

Σὲ φωτόλουστην μπύρα,
κάπια νύχτα φολή,
μεθυσμένος σοῦ πήρα
πληρωμένο φιλί.

Τότες ἡμουν ἀπήρη πρώτη
τοῦ καμψοῦ ἀπελπισιά.
Φλογισμένην μον ἡ νύχτη
καὶ ζητοῦσες δροσιφ..

Μὰ σὰ μείναμε μόνοι,
ὦ Λονίζα μικρή,
τὴν καρδιά μας ποιοι πόνοι
πλημμυρίσαν πικροῦ!

Γι' ἄλλη κλαίω, πληγωμένος,
καὶ μεθῶ νά ξεχνῶ.
Τῆς ἀγάπης διωγμένος
ἄπο γῆ κι' οὐδαροῦ.

Γι' ἄλλος κλαῖς. Κι' ἄν το μάτι
σοῦ δακρύζει φριχτά—
γκρεμεῖς, δόλος, ἀπάτη
χάσκον μπρός σου ἀποικιά.

Κι' οἱ δύο πόνοι ἐγωμένοι,
νοιτίσαν τέσσα χαρά,
ἡγανά ποὺ μᾶς δένει
μιά, μὰ αἰώνια φροά.

Στήσις ζωῆς τὸ ταξίδι,
— τὶ ταξίδι γοργό! —
λύγης δράσας παιχνίδι—
οἱ εἴδα, οἱ ἔχασα ἔγώ...

Ρήγας Γκόλφης

ΤΟ ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ

Τὸν πότο σον ἥρθες γὰ νὰ πῆς, στὴν ἐκκλησιὰ τὸ δεῖλι,
τρεμμέπατες λιγάκι φῶς ἀπὸ τὸ ἄχνό καντήλι.

Σὲ μάθο τὸ μανῆλι σου, σὲ καστανὰ μιλιά σου,
καὶ σὲ μικρὸ πότε φωτιά στὴν ἀγκάλια σου!

Καὶ καθάδις ἔγενος αιμά σήν Παναγιά, μοῦ φάνη,
τάχα πάς ἔβγαζες ἡ Κιγάδα τὸ φωτεῖδι στεράνι.

Καὶ τὸ περιούσιον ὄλγυρο στὴ δόλια κεφαλή σου,
καὶ στὴν εἰκόνα σ' ἔμπατε καὶ σὲ καὶ τὸ παιδί σου!

Καὶ μέσα ἀπὸ τῆς Ἐκκλησιᾶς τὸ λακούσιον, σὲ λίγο,
σὰν δραμα καὶ εἰκόνισμα καὶ σένας ἔσται ζαούχο.

Κοιτάζα πότε κατὰ σὲ καὶ πότε τὴν Παρθένα,
ὦς διου πά κ' ἡ δέσποινα καὶ σύ: γινήκατε ἔνα

ΚΑΛΑΜΙΑ

Ω Καλαμιά: Μετάνιωσα ποὺ σούκογα μὰ μέρα,
τὸ λιγερό σου κλίνο.

Τάχα πῶς θὰ μπορὶα εἰπῶ, σὲ μιὰ γλυκεῖα φλογέρα,
τὸ γέλιο καὶ τὸν πόνο.

Δὲν είδα κόρδη γὰ γελάῃ, μὲ τὴ δικιάσι σου γλέκα
στῆς χαραγούλας τῇ δροσού.

Καὶ σὰν ἔσε — Μένα τὸ γόν γὰ κλαίη — ποιεὶ δὲ βροῆκα
σάν σις χτυπάεις ἡ κατεβασία.

Μὰ κάτι αἰδόμα δὰ σου εἰπῶ στὰ κλώνια ποὺ σουδ λείπει,
γὰ κλίνει σήν μπόρα οιγάλα.

Γιὰ ωτά τὴ φλογέρα μου, πῶς έμαθε σιή λύπη,
θρητῶντας γὰ σιγογελά!

N. Πετρεζῆς

χώσιες αὐτὰ τὰ λόγια: «Ο θάνατος σὲ περιμένει, ἔτιμισσον!...»
Ξανθιάνη ἡ μεγάλη σκάλα ποὺ δόηνυσθες στὰ ὑπόγονα ἀντήχησος
ἀπὸ βήματα. «Η σιδερένια πόρτα ἀκούστηκε ν' ἀνοίγει βαρεῖα καὶ
μέσ' στήν παραξάλη τον ἐνόμισε πῶς εἰδεις γὰ σχηματίζεται στὸν
τοῖχο ἡ σκάλα τῆς γιγαντιάς σιλουέττες τοῦ δημίου Τριστάν. Ο
Νταρμανιάς σταύρωσε τὸ χέρια του καὶ ἐκλιεις τὰ μάτια του πε-
ριμένοντας τὸν θάνατον. Δὲν περίμενε πολὺ:

— Ζάν Νταρμανιάς δοῦς Ντενεμούρο! ἀκούεις γὰ λέει κάποια
γλυκειά καὶ γνώριμη φωνή. Εἰσαι ἐλεύθερος!

«Ο φυλακισμένος ἐσκίτησα ἀκούγιντας αὐτὰ τὰ λόγια, ἔρριξε
ἔνα μάρτυριμόν βλέμμα τούτῳ τοι καὶ ἔνομος πῶς βλέπεις ὀνειρο. «Ο Κάροβος ἡταν ἐμπόρος τοῦ ἀλλ' ὅχι συνεσταλμένος, ἀτολμος,
κροφυλακτικός, καπηφῆς διώσας ἀλλὰ ἴσης σχος, ἀτόρα-
χος. Μιλούσας καὶ περιπτοτος σάν αὐθεντής. Πῶς είλαν ἀλλάξει
τὰ πράγματα σὲ τόσο λίγο διάστημα! Είταν περιστοιχισμένος ἀπὸ
ἀπὸ κομψές κυρίες τῆς τιμῆς καὶ εὐδιαίεις ἵπποτας, ἀπὸ ἀκολού-
θοις, ὑπασπιστός, θαλαμηπόλιος, ἀπὸ τοὺς ὅποιους ἀλλοι σάλευναν
άναμμένους πρόσωπους καὶ μᾶλλοι πετούσαν τὰ καπέλλα τους στὸν
άέρα.

— Ζήτω ὁ νέος Βασιλεὺς μας, φωνάζουν δοι.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Κάροβος δόγδυος, ὁ Θεός μὲ ἔκαις
πρὸ μᾶς δράσας ὄφανδον καὶ βασιλέα. Δούς Ντενεμούρο, συγχώρεσε
τὸν πατέρα μου.

Καὶ στρεφόμανος στήν ἀκολευθία του, εἶπε:

— Νὰ καλαστή ἀμέσως αὐτὸ τὸ κλονιό καὶ νὰ πεταχτοῦν τὰ
κομμάτια του στὸ Λείγηρα. Δὲν ἔχω γὰ μείνη κανένα ἵχνος, οὕτε
καμμιά ἀνάμνησις ἀ' αὐτό...

Μετάφρ. John William Chasseaud

ΣΙΑΟΓΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

E. N.

Ἐκλεκτὴ μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν. Μιὰ ἀνατροφὴ ἔξαιρετικὴ καὶ
μόρδασις ποὺ διακρίνεται ἡ ἐπίδρασις φημισμένου εὐδροπαϊκοῦ
σχολείου τάδι σπουδὸς τοῦ ὅποιον συνεπλήρωσε μὲ παρακολούθη-
σιν τῶν «κούρο» τῆς Σοζβίωνης. Μ' ὅλα ταῦτα στὴν ὄμιλία της ἀφε-
λεοτάτη στὰς συζητήσεις τῆς διαλέκτωνται ἡ σπινθηρίζουσα ἔξπναδα
της χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ἀπαίτησην ἐπαδείξεως πνεύματος καὶ πο-
λυμαθείας, χορεύεις θαυμάσια χάρις εἰς τὴν διασκαλίαν Γερμανοῦ
διδασκάλου. Αἱ μεγαντικὲς τῆς τριστιχωτισμένης ἀντοτέρῳ δεσποινίδος
περιβλήτουνται ἀπὸ λίαν θαυμαστικὸς κρίσεις, αἱ τουαλέττες τῆς
φημισμένης δημιουργήματα παριζιάνικον οἰκων. «Η φυσιογνωμία
της ἐκφραστικὴ προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον, συνθυτά προνόμιον
ὑμητὸν ὑπὸ τοῦ Μυσσέ, τῆς «μελαγχονῆς μὲ μπλε μάτια».

* * *

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— «Η ποιελθοῦσα ἐβδομὸς εἰχε τρεῖς χρονετικὲς δεξιώσεις χά-
οις εἰς τὸν Ιάπωνα ποίγαπα Φουκίμι καὶ τοὺς Ιάπωνας ἀξιω-
τικοὺς τοῦ ναυτικοῦ. Πρώτη εἰς τὸ Σέπιλ, δεύτερη εἰς τὴν Ια-
πωνικὴν Προσεβίαν καὶ ἡ τρίτη ἐπὶ τὸν Ιαπωνικῶν ποτίσιον.

— Εὔπιειδος ἡτο διθοῖς χορὸς εἰς τὴν Ιαπωνικὴν ποτίσιον. Αἱ εὐδύχω-
ροι αἰθουσαὶ τῆς Προσεβίας μὲ τὸ πλούσιον διάκοπον τῶν παρο-
σίακαν θέματα μαγευτικόν. «Ολοι οἱ παρευρεθέντες Ιάπωνες καὶ
«Ελλήνες ἀξιωταίκοι τοῦ ναυτικοῦ μὲ τῆς χρυσοποιίατες στολές
των, οἱ παρευρεθέσις κυρίων ισονόμων ἀπὸ δεσποινίδες μὲ τουαλέττες ἀρι-
στονυμιατικὲς ἀποτελοῦσαν δινειράδες σύνολον.

— Παρετηρήθη η σύρραση τῆς Προσεβίας μὲ τὸ πλούσιον τέλειον, τὸ
ἀντανακτόν ποστέθησαν συνοδευόμενον ἀπὸ δημοφόνον καινοπάντην.

— «Επὶ τῇ δεξιώσει τῆς ήπαντος η σύρραση τῆς Προσεβίας Κουρούσιον καὶ ὁ κ. καὶ ἡ κ. Αλέαντες τοῦ ποτίσιου γομαπλέτες, μία
χαριτωμένην Ιαπωνικήν κοινία μὲ τουαλέττα σύρραση.

— Παρευρέθησαν δὲ πρωτυπουρὸν ο. Κονδύλης, διόλιθοις ποτίσιον τὸ
διπλωματικὸν σῶμα, κ. καὶ κ. Α. Μιγαλακοπόλιον, κ. καὶ κ. Γ.
Καραφατάρο, κ. καὶ κ. Ιακ. Νεονερόντη, κ. καὶ κ. Ν. Μακρά τουα-
λέττα κοινῆ γάνη κ. καὶ κ. Δ. Φοαντζῆ, τουαλέττα σηματέει κ.
καὶ κ. Λεοντοπόλιον τουαλέττα σηματέει κ. καὶ κ. Δ. Εικλείδη, κ. καὶ
Δ. Σκουέκε, κ. Ψύλλα τουαλέττα κοινῆ γάνη, κ. καὶ κ. Γ. Πανά κ.
καὶ κ. Αλεξανδρῆ τουαλέττα ἀπὸ δαντέλλα γυνοὶ γένεν, κ. καὶ κ. Π.
Αποτολίδην μὲ λευκούν τουαλέττα κ. καὶ κ. Α. Πεσματζῆγον, δις
«Αργυροποιίου. δις Συγγροῦ.

— Ωραῖες θευφανίεις κ. Ζαλοκώτα τουαλέττα λευκὴ παγιέττες,
· Τζίλιαν — νεποτούσιον «Αυεπικήν — μὲ μαύρη δαντέλλα, κ. Μ.
Μεταξά ζωρέτε ποτέ, δις Β. Μ. Μακρά τουαλέττα σηματινά. Καὶ
οἱ κ. κ. Κ. Ανυπόρους. Ντρεμένη, Λοπρέστης. Σιλλρο. Πασπά-
της. Καλθοκορέσης, Ν. Αλέξανδρης, Αντωνόπουλος, Μαλαμίδης,
Τζίλιαν κ. α.

— Τό παρελθόν Σάββατον γονειτικὴ ἀπογευματινὴ δεξιώση στὸ
Ιαπωνικὸν πλοῖον «Τζούν». Η ναναγίς μὲ θαυμαστὰ διακο-
μητικά μὲ δινῆν, ψιλάστερες πολύτονες, ιδιότυπα σημαντικά, σημα-
τικαίς. Οι ναντοὶ τῶν πολεμιών πλοίσιν ἐκετέλεσαν ἐνδιαφέροντα
γυναικάματα ξιφαστίσας, πόλης, τέλος εἰχερεύσαν γαὶ θυτικοὺς τῶν
χρονών.

— Μετὰ ηροίσσεις χορὸς μέγιος ἐβδόμης μ. μ διπότε
οἱ κεκλητοίνοι πάρεγκναν πάσιον ἡ μαρνάτα σενέχουσας τοὺς τούς θυτικοὺς

— Τούς κεκλητούσινος ἐδέχοντο ὁ Πρίγκηπ Φουκίμι καὶ δι ναύαρ-
χος τοῦ πτελέου Γιαμαρόντα.

— Κεκλητούσινοι ήσαν τὸ Διπλωματικὸν σῶμα ἐν διποτία καὶ δ
κ. καὶ κ. Α. Αποστολίδην, κ. καὶ κ. Δ. Κονυτουριφτῆ, κ. καὶ κ. Α.
καὶ δις Ν. Μακρά, κ. καὶ κ. Δ. Φοαντζῆ, δις Ανδριτάση, κ. καὶ κ. Λεοντοπόλιον, κ. καὶ κ. Μ. Μελά, κ. καὶ δις Νάντσερ, δις Ποπα-
δοπούλου, κ. καὶ κ. Δ. Πανά δις Συναρού, δις Μπασπόν, καὶ σι. κ. κ.
Δριμύτηγας, Στεράνου, Μπαλτανῆς, Δ. Φωνᾶς, Μάρκοφροδάτος,
Αντωνόπουλος. Βάτης, Μελᾶς, Φιλαδελφεύς.

— Τὴν πασελέθησαν Πέμπτην χορευτικὴ δεξιώσης πορὸ τῷ κ.
καὶ τῇ κ. Απέσον.

— Τὸ Τροκαντροῦ τὴν παρολθοῦσαν Παρασκευὴν ἐκτάκτως τούς γόν-
αρισταίνοντα. Κόσμος πολὺς καὶ ἐλεγκτές. Ντεμοντύσιον καὶ τὸ πρώτα
γονίνια παλτά καὶ θαυματέται θιαστήσωνται ἔνα πολύτιμη πτήνη-κρί-
ση ἐντελῶς νέα γούρη ποντίσια σηματίτεις ἡ πλάτη, εἰδός καπ-μπολερό,
τὸ φωτεὶ μὲ ἐξοιτεικὴ κομψότητα μία δρτὶ ὀργιθεῖσα ἐκ Παρι-
σίων κ. δις Μ. Μ.

— Βραδυνὴ οἵστη τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην πορὸ τῷ κ. καὶ
τῇ κ. Αποστολίδην ἡ οἰκοδέσποινα σερεβεί λόν γορυφάνη τενολέττα
βελούνην ποζάτο. Μεταξὺ τῶν κεκλητούσιν καὶ καὶ δις Σκανσβῆ
τουαλέττα κομψοφάτη σημένη καὶ δελούδη δομασκηνή, κ.
καὶ κ. Λόγιτον τουαλέττα μπλε καὶ καὶ δις Παπαδοπούλου ζωρέετε
μαθρόδες, κ. καὶ κ. Πετρίδη μοναστέλινα καὶ σατέν-ροτες.

* * *

ΟΙ «ΣΚΙΕΣ» ΤΟΥ ΠΩΡΦΥΡΑ

· Υπὸ τοῦ Εκδοτικοῦ Οίκου Σηκάκη ἔξεδόθη εἰς δευτέραν ἐκ-
δοσιν ἡ ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ ἐκλεκτοῦ ποιητοῦ καὶ συνεργάτου
μᾶς κ. Λάμπρου Πορφύρα «Οι Σκιές».